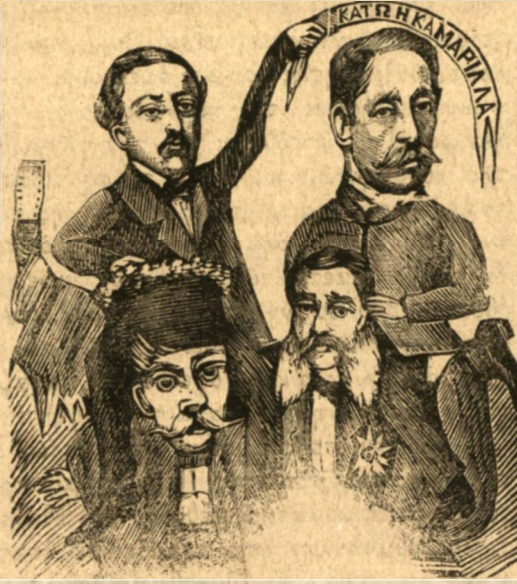

ΑΡΙΣΤΟ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ,
 ἔτησίᾳ δραχ. 10, ἑξαμηνία δραχ. 6.
 Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις,
 ἔτησίᾳ δραχ. 12, ἑξαμηνία δραχ. 7.
 Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ,
 ἔτησίᾳ φράγ. 16, ἑξαμηνία φράγ. 9.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΦΑΝΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Δι' ἕκαστον στίχον διατριβῶν λεπ. 30.
 Δικαστικῶν κατασχέσεων » 8.
 Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μόνον τοῦ Παν. Π. Πηγαδιώτου. Αἱ ἐπιστολαὶ ἀπευθύνονται εἰς αὐτόν. Ἡ δὲ συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν ἔτος καὶ προπληρόνεται εἰς Ἀθήνας.

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΘΑ ΕΧΩΜΕΝ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ.

Τὰς λέξεις ταύτας ἔχουσιν ἀνά τὸ στόμα πάντες οἱ Ἕλληνες. Ἦλθεν ὁ καιρὸς καθ' ὃν ἀνεπηρέαστως καὶ ἐλευθέρως ὁ χωρικός θὰ δώσῃ τὴν ψήφον αὐτοῦ εἰς τὸν ἐκλεκτότερον τῶν ὑποψηφίων του, λέγουσιν οἱ πάντες. Ἡ παρούσα Κυβέρνησις διὰ τῶν πρὸς τοὺς διοικητικούς καὶ λοιποὺς ὑπαλλήλους προφορικῶν καὶ ἐγγράφων διαταγῶν της, φαίνεται ὅτι σκοπὸν ἀμετάσπυτον ἔχει νὰ μὴ ἐπέμβῃ εἰς τὸ παραμικρὸν, διατυμπανίζει ὁ ἑλληνικὸς τύπος. Ἡ ἐνωσις τῶν κκ. Τρικούπη καὶ Δεληγεώργη, καὶ ἡ αὐστηρὰ τοῦ πρώτου πρὸς τοὺς φίλους αὐτοῦ παραγγελία περὶ τῆς ἀποχωρήσεως αὐτῶν ἐκ τῆς ὑποψηφιότητος καὶ τῆς ἐλιχρινοῦς ὑποστηρίξεως ἐκ μέους τῶν τοῦ κ. Δεληγεώργη, καθιερώνει νέαν πολιτικὴν ἐν Ἑλλάδι· δίδει βράπισμα σφοδρὸν εἰς τὰς παρανόμους ἐπεμβάσεις τοῦ Ἡγέτου καὶ τοὺς σατραπικούς ἀποκλεισμούς τοῦ Βουλγαρη, ἀναφωνοῦν οἱ περὶ τὸ ὑπουργεῖον. Θὰ ἔχωμεν λοιπὸν ὄντως ἐλευθέρως ἐκλογάς; θὰ ἴδωμεν εἰς τὸν ἱερὸν τῆς Βουλῆς οἶκον ἀληθεῖς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔ-

θνους ἐξελλόντας ἐκ τῶν σπλάγγων αὐτοῦ; θὰ ἀκούσωμεν τῆς φιλελευθέρου καὶ πατριωτικῆς αὐτῶν φωνῆς ἀπὸ τοῦ βήματος ἀντηχούσης; θὰ βλέπωμεν τούτους συνηγοροῦντας θερμῶς ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τῆς Πατρίδος; ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ φορολογουμένου λαοῦ; θὰ τύχωμεν τῆς ἐλαττώσεως τῶν ὑπερόγκων φόρων; θὰ ἀπολαύσωμεν τέλος πᾶν ὅ,τι ἐπιθυμοῦμεν; Ἰδοὺ τί σκέπτονται οἱ εὐφρονοῦντες οἱ πικρὰν τῶν πραγμάτων πείραν ἔχοντες καὶ ἐρωτῶσιν ἀλλήλους περὶ τοῦ ἂν ταῦτα ἐκτελεσθῶσιν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς ἐνεστώσης Κυβερνήσεως.

Ἡ ἀκρι τοῦδε πολιτικῆς πορεία, ἡ ἀμερόληπτος διοίκησις, καὶ ἡ πρὸς ὑποψηφίους ἀρνηθεῖτα ἠθικὴ ὑποστήριξις, τὴν ἐλαχίστην δὲν ἀφίνουσιν ἀμφιβολίαν ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Τρικούπη ἐμφορεῖται ὑπὸ τῶν ἀγνῶν καὶ πατριωτικῶν ἰκείνων αἰσθημάτων, δι' ὧν τὰ ἔθνη μεγάλυνονται καὶ εὐημεροῦν. Ἄλλ' ἡ Κυβέρνησις αὕτη μ' ὅσας καλὰς διαθέσεις καὶ ἂν ἔχη, μὲ ὅσα ἐθνικὰ πράγματα καὶ ἂν κέπηται νὰ πράξῃ, θὰ δυνηθῇ ἀρά γε νὰ ἐκτελέσῃ ταῦτα;

Ἡ Βουλὴ ἢ ἐκ τῶν σπλάγγων τοῦ λαοῦ ἐκλεχθησομένη, θὰ ὑποστηρίξῃ αὐτήν; Ἰδοὺ ὁ βράχος ἐφ' οὗ θὰ συντριβῇ καὶ καταποντισθῇ αὐτανδρός, λέγουσι τινὲς ἰδιότροποι.

Ὅχι, ἀνακράζου ἀλλοι· ἡ νέα βουλὴ, ἡ ἀγνή αὕτη ψυχὴ τοῦ δυσμοῖρου λαοῦ, θὰ ὑποστηρίξῃ παντὶ σθένει τὴν ἐνεστώσαν Κυβέρνησιν· θὰ συνδράμῃ αὐτὴν εἰς πάντα τὰ πατριωτικὰ καὶ ἐθνικὰ ζητήματα, καὶ τότε μόνον θὰ πολεμήσῃ ταύτην, ὅταν τὴν ἴδη διαψεύδουσαν καὶ καταπατοῦσαν τὰς ἀρχὰς καὶ ὑποσχέσεις της. Ἡ νέα βουλὴ ἢ τις θὰ σχηματισθῇ οὐχὶ ἐκ τῆς λόγῃς τῆς βίας καὶ τῆς παρανομίας, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐλευθέρας τοῦ λαοῦ θελήσεως, θὰ ἐμφορῆται ὑπὸ τῶν ἰδίων αἰσθημάτων, θὰ ἐπιθυμῇ διακαῶς τὴν διόρθωσιν τῶν κακῶς κειμένων, καὶ θὰ ἐπιδιώξῃ πᾶν ὅ,τι ὁ λαὸς ἐπιθυμῇ, ὡς βουλὴ ἀνεξάρτητος καὶ ἐλευθέρη. Τοιαύτη ἡ ἰδέα τῶν πολλῶν.

Πόσον ὁμως ἐσφαλμένη εἶνε ἡ ἰδέα αὕτη πόσον ἀπατώνται οἱ οὕτω σκεπτόμενοι καὶ ταῦτα φρονοῦντες. Δὲν θὰ γείνουν ἐπεμβάσεις κυβερνητικαί, κ' ἐκ τούτου ἐπεταί ὅτι ἡ Βουλὴ ἔσεται ἀγνή. Ἰδοὺ σκέψις ὀρθή

Κ Η Π Ο Σ

Ο ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΚΛΟΓΕΙΣ ΤΟΥ.

Τῶν ἑξακουστῶν Κυθῆρων ἔμποροι, καλοὶ τεχνῖται, Βιομήχανοι μεγάλοι, ἀγαθοὶ μου συμπολίται, Ἰδοὺ ἔρχομαι μὲ θάρρος καὶ χαρὰν ἐνώπιόν σας, Νὰ μὲ κάμετε καὶ πάλιν βουλευτὴν, ὑπέρμαχόν σας. Διὰ σὰς κινῶ τὰ πάντα, διὰ σὰς μοχλῶ, φροντίζω, Κ' εἰς τὴν ψήφον σας ἐλπίζω.

Μὴ ὀρθῶνῃτε τὰ ὦτα εἰς πολλῶν τὰς φλυαρίας, Τὰς πλεχτάνας, τὰς ἀπάτας τὰς ψευδεῖς συκοφαντίας. Ἄν τὸ στόμα των ἀνοίγουν πειθαμὰς ὀκτῶ καὶ κᾶτι, Τοὺς κεντᾶ ἢ τόση δόξα καὶ τιμὴ τοῦ Κασιμάτη. Διὰ σὰς κινῶ τὰ πάντα, διὰ σὰς μοχλῶ, φροντίζω, Κ' εἰς τὴν ψήφον σας ἐλπίζω.

Μὲ γελοῦν, μὲ σατυρίζουν, καὶ μὲ λέγουν ὄνον, βλάκα Τοῦ Συντάγματος στηλίτην, καὶ αἰσχρὸν γλυφοπινάκα, Ἐπιδοῖ εἰς τὴν βουλὴν μας τὴν μεγάλην προεδεῦων, Δὲν ἐσίγητα ποτὲ μου τὸ συμφέρον σας γυρεύων. Διὰ σὰς κινῶ τὰ πάντα, διὰ σὰς μοχλῶ, φροντίζω, Κ' εἰς τὴν ψήφον σας ἐλπίζω,

Ἄ Εἰς τοὺς συριγμούς, τὰς ὕβρεις πάντοτ' ἔσρεψα τοὺς ὤμου Καὶ τὴν νοῦν μου ὄλον στήσας εἰς σοφῶν ἐθνῶν τοὺς νόμου Τρανῶς ἔδειξα εἰς πάντας μὲ πολλὴν καλλιλογίαν, Ὅτι δύνανται νὰ κάμουν καὶ μὲ δέκα ἀπαρτίαν, Φθάνειμόνον μὲ τοὺς νόμους τοῦ Συντάγματος νὰ τρέχου Καὶ εἰς τοῦτο νὰ προσέχουν.

Ἄν πολλοὶ μὲ μουντζουρώνουν, μὲ ὕβρίζουν, μὲ γελοῦν Καὶ ὡς τύπον ἀγυρτείας φοβερᾶς μὲ παριστῶσι Μὴ πιστεύετε εἰς τούτους, μὴ καὶ σεῖς μεμψιμοιρηῖτε... Σεῖς εἰσάρετε τίς ἡμῶν, καὶ τίς εἶμαι συμπολίται. Τὴν βουλευτικὴν ἰσχύν μου καὶ τὸ κλέος μου φθονοῦσι, Ὅσοι μὲ καταγελοῦσι.

Ο ΡΗΤΩΡ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ.

(Αγορεύων ἐκ τοῦ ἐξώστου τῆς ἐν Καλάμαις Λέσχης).

Συναχθῆτε, συναχθῆτε,
 Ὅσοι εἶσθε Ἀθηναῖοι,
 Εἰς τὴν βροντερῆ φωνή μου,
 Ἀγαθοὶ Σγουβιστιανοὶ μου.
 Ἔλθετε οἱ περιττοί,
 Ἔλθετε τριγύρω μ' ὅλοι οἱ μικροὶ τε καὶ
 κουτοί.

Ἔλθετε ν' ἀκροασθῆτε,
 Καλαματιανοὶ πολῖται,
 Τὰ σοφὰ, θεῖα ῥητά μου,
 Τὰ ὀρθὰ διδάγματα μου!
 Τρέχτε τετραποδῆδόν,
 Ἴνα ἀκοῦσθε τί ὁ ῥήτωρ ὁ ἀπαγγεῖλη τῶν
 νεκρῶν!...

καὶ ἀπαντήσας καθ' ὁδὸν τὴν μητέρα μου, τῇ ἐδιηγήθη ἀμέσως πᾶν ὅ,τι συνέβη εἰς τὸν οἶκον. Αὐτὴ ἐσπευτε δρομαίως διὰ νὰ πληροφορηθῇ περὶ τοῦ συμβάντος, καὶ ὅτε παρετήρησε τὴν ὠραίαν νύμφην τῆς καταξυρισμένην, ἔμεινεν ἐπὶ τινος στιγμᾶς ἀφωνος ἀπὸ τῆν ἐκπληξίν τῆς. Πλήρης ὀργῆς καὶ ἀγανακτήσεως ἤρχισεν κραυγάζουσα νὰ μοι ἐπιδραφίλει τὰς δριμυτέρας προσβολὰς καὶ ὕβρεις, τὰς ὁποίας ὑπέφερον χωρὶς οὐδὲ λέξιν νὰ προσφέρω, διότι ἐγνώριζα ὅτι ἡμὴν ἄξιος αὐτῶν.

«Τὸ συμβεβηκὸς τοῦτο, τὸ ὁποῖον ὁ κακὸς τρόπος ἐκεῖνος ἔλαβε τὴν κακεντρέχειαν νὰ διαφημῆσθαι πανταχοῦ, μὲ κατέστησε τὸν μῦθον καὶ τὸν περίγελων τοῦ δημοσίου. Αἱ κακαὶ γλώσσαι, παραμορφώσασαί τὴν διήγησιν ταύτην, δὲν ἤργησαν νὰ πλάσωσιν ὅτι ἐξύρισα τὴν κόμην τῆς γυναικὸς μου διὰ νὰ τὴν τιμωρήσω δι' ἐν σοβαρὸν ἐγκλημα, εἰς ὃ συνέλαβον αὐτὴν ἐπ' αὐτοφώρῳ. Τὸ πλῆθος ἐπλημμύρησεν εἰς τὴν θύραν τοῦ τοῦ οἰκλήματός μου, μάλιστα ἔφερον

Μᾶς παλαύωσαν ὡς τώρα
 Ἐκεῖνοι ὅπου σὰν τὴν ψώρα
 Μᾶς ἐκάθησαν ἔς τὴν ῥάχι...
 Ἔ, οἱ τρεῖς τέσσαρες βλάχοι,
 Πρέπει πλέον νὰ χαθοῦν
 Κ' ὅμοιοί μου, συμπολίται, βουλευταὶ νὰ
 ἐκλεχθοῦν...

Ναί, νῦν πάντες ἐξυπνεῖστε,
 Καὶ ταχέως ξεκληρεῖστε
 Τοὺς αἰσχροὺς ἐχθροὺς μας ὅλους.
 Ὡς τοῦ Ἄδου τοὺς διαβόλους...
 Μὰ τ' ἀρχαῖα καρυοφίλια,
 Νῦν ἄς λύσωμεν τὰς χεῖρας, νῦν ἀνοίξωμεν
 τὰ χεῖλια.

Ὁ καιρὸς ἐπέστη πλέον,
 Καθ' ὃν κτύπημα σπουδαῖον
 Πρέπει νὰ δοθῇ εἰς πάντας
 Τοὺς ἀχρεῖους συκοφάντας,
 Οἵτινες μᾶς καθυβρίζουν,
 Οἵτινες, ὡς βουλευταὶ μας, ἔς τὴν βουλήν
 μᾶς ἔξευτελίζουν.

Βλέπετε εἰς ποῖον χάλι
 Ἀπὸ τὸν Μαυρομιχάλη,
 Περιττὸν ἢ ἐπαρχία;
 Πόση, πόση ἀναρχία
 Εἰς τὸν τόπον βασιλεύει,
 Πῶς ἐγείναν αἱ Καλάμαι ὁ περίγελως κ' ἡ
 χλεύη;

Μὴ πολλὰ δὲν πάσχει τάχα
 Κι' ἀπὸ τὸν Σταυρὴν τὸν χάχα,
 Π' ἀγαπάει τὴν ἀμάχα;
 Τὰ αὐτὰ κ' ἀπὸ τὸν βλάχα
 Τὸν κλεινὸν μας Κώνστα Φλέσσα,
 Ὅστις θέλει βουλευτὴς μας νὰ γενῆ κ' αὐ-
 οἰς μὲ μπέτα;..

Ναί, τὰ πάντα ὑποφέρει
 Καὶ ἀπὸ τὸν Σερασκέρη
 Περρωτῆν... κ' ἀπὸ τὸν Δαγρέ μας,
 Καὶ ἀπὸ τὸν κουτεντέ μας,
 Ζάρκον... Κάρτσωνα, καὶ ἄλλους...
 Ἀπ' αὐτοὺς ἡ Καλαμάτα εἰς κινδύνους ἦν
 μεγάλους.

καὶ ἐν ὄντι διὰ νὰ ἀναβιβάσω τὴν ἐπ' αὐ- τοῦ τὴν νομιζομένην ἐνοχον, κατὰ τὴν συ- ἡθεια τόπου, καὶ νὰ τὴν περιφέρω εἰς τὰς πόδας ἡμίγυμνον. Τὰ περιστατικὰ ταῦ- τα ἐβασαν ἕως εἰς τὰ ὦτα τῶν συγγενῶν τῆς γυναικὸς μου, οἵτινες ἐσπευταν πρὸς αὐτὴν ἐν τάχει. Φαντασθῆτε τὴν ταραχὴν τὴν βραχίονα ἔκαμον, βλέποντες τὴν θυγατέ- ρα τῶν οὕτως ἐξευτελισθεῖσαν! Παρέλα- βον αὐτὴν εἰς τὸν οἶκόν των, φροντίσαν- τες ὅπως καλύψωσι τὴν κεφαλὴν τῆς διὰ πέτλου, ὥστε νὰ καταστήσωσιν ἀφανῆ τὴν κατὰστασιν, εἰς ἣν ἔφερον αὐτὴν ἡ ἀνο- σία μου. Ἐν τούτοις συγκατένευσαν μολὶς νὰ μὲ τὴν ἀποδώσω μετὰ παρέλευσιν τεσσάρων ἑτῶν. (ἀκολουθεῖ)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἀντίτυπα τοῦ ἀνα χεῖρας φύλλου πω- λοῦνται ἐν Καλάμαις παρὰ τῷ βιβλιοπω- λείῳ τοῦ κ. Γ. Μιχαλακέα πρὸς 20 λεπτά ἑκαστον.

Ἄν ἐκεῖνους πολεμήσετε,
 Ἄν ἐκεῖνους ἀφανήσετε.
 Κι' ἀναδείξετε ἐμένα
 Μὲ δὴ βρέφη τιμημένα,
 Τὸν χρυσογελέει Τάση
 Καὶ τὸν Γεώργιον Καρχαρίαν... ἡ ψυχὴ σας
 θεν' ἀγίαση.

Μὲ αὐτὰ τὰ δὴ παιδάκια,
 Μ' αὐτὰ τὰ παλληκαράκια,
 Θεὸν φέρω εὐτυχίαν,
 Δόξαν καὶ εὐδαιμονίαν!
 Εἰς τὸν τόπον ἐδῶ πέρα,
 Κι' οὕτω πλέον ὁ ἀκλείψῃ πᾶσα βρῶμα,
 πᾶσα λέρα.

Ναί, πολλὰ θὰ κατορθώσω...
 Ναί, θεὸν νὰ τοὺς ἐξοντώσω
 Τῆς Πατρίδος τοὺς τυράννους,
 Τοὺς ἀχρεῖους λαοπλάνους,
 Διὰ τῆς ῥητορικῆς μου!...
 Ναί, διὰ τῆς πρωτοτύπου κ' ἀνδρικῆς πο-
 λιτικῆς μου!..

Θὰ ἀναδειχθῶ μέγας,
 Ὅσον, ὅσον οὐδεὶς ἄλλος
 Ἕλληνα δέχθη ἕως τώρα...
 Τρεῖς εὐλογημένη ὥρα,
 Καθ' ἣν βουλευτὴς θὰ γείνω.
 ὦ, φοβοῦμ' ἀπ' τὴν χαρὰ μου μὴ τρελλὸς
 καὶ ἀπομείνω.

Ἐνθυμεῖσθε, συμπολίται,
 Καλαματιαν' Ἀθηναῖοι,
 Ἐκεῖνο τὸ χρυσο στεφάνι
 Π' ὁ ἡγέτης τὸ χαϊβάκι,
 Ἔστειλε σ' ἐμὲ πρὸ χρόνων;
 Ἐνθυμεῖσθε; δὲν τὸ δέχθη ἀπὸ χεῖρας ἐ-
 θνοκτόνων!..

Ναί, μισῶ τοὺς δημοκράτας,
 Πολεμῶ τοὺς ἀποστάτας.
 Τοὺς δημαγωγοὺς ἰδίως,
 Ἀφοῦ σκάπτουνε δολίως
 Τὰ θεμέλια τῆς θείας,
 Τὰ θεμέλια ἐκεῖνης τῆς ἀγίας Μοναρχίας!

Ἀγαπῶ τὸν πατριώτην,
 Ἐκεῖνον ὃν καλοῦν προδότην,
 Οἱ προδότες... Τίς δὲν φρίττει
 Ὅταν τὸν Βαλαωρίτη
 Οἱ αἰσχροὶ τὸν διαβάλλουν;
 Ὅταν ζωντανὸν γυρεύουν εἰς τὴν σοῦβλαν
 νὰ τὸν βάλλουν;

Ναί, πιστὸς τοῦ θιασώτης,
 Ναί, γενναῖος στρατιώτης
 Τῶν σοφῶν του διδασμάτων
 Καὶ τῶν πατριωτικῶν του καὶ μεγάλων
 φρονημάτων
 Εἶμαι, συνεπαρχωῖται!
 Ἐρρε! ἄς ἀπολεσθῶ τῆς Πατρίδος οἱ προ-
 δότες!..

Ἡ Πατρίς μας γιὰ νὰ ζήσῃ
 Καὶ γιὰ νὰ εὐδαιμονήσῃ
 Πρέπ' ὅ,τ' εἶπα νῦν νὰ γείνη...
 Ἄς μεταβληθῇ, πατριῶται, ὅλ' ἡ πόλις εἰς
 καμίνι,
 Ἴσως καὶ ἀπαλλαγθῶμεν...
 Ἄλλως — ἄχ, ἄχ, ἄχ, νὰ κλαίγω, — εἰς
 δουλείαν θὰ βρεθῶμεν!